

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 29 lipca 2011 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych
oraz niektórych innych ustaw**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 1 lipca 2011 r. ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 17, w art. 26 w § 5 wyraz "tej" zastępuje się wyrazem "takiej";
- 2) w art. 1 w pkt 17, w art. 27 w § 3 wyraz "miesiąca" zastępuje się wyrazami "trzydziestu dni";
- 3) w art. 1 w pkt 17, w art. 28 w § 4 wyrazy "; w takim przypadku, w razie" zastępuje się wyrazami ". W przypadku";
- 4) w art. 1 w pkt 18, w § 1:
 - a) skreśla się pkt 1 i 2,
 - b) w pkt 3 skreśla się wyrazy "przewodniczącego wydziału,";
- 5) w art. 1 w pkt 20, w § 1:
 - a) skreśla się pkt 1 i 2,
 - b) w pkt 3 skreśla się wyrazy "przewodniczącego wydziału,";
- 6) w art. 1 w pkt 21, w art. 31a w § 3 wyrazy "dnia 30" zastępuje się wyrazem "końca";

- 7) w art. 1 w pkt 23 w lit. a, w § 1 w pkt 2 wyrazy "co najmniej kwalifikacje drugiego stopnia" zastępuje się wyrazami "tytuł zawodowy magistra albo tytuł równorzędny";
- 8) w art. 1 w pkt 25, w art. 33 w § 8 we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy "przed jej upływem";
- 9) w art. 1 w pkt 25, w art. 33 w § 9 po wyrazie "pozostałych" dodaje się wyraz "wybranych";
- 10) w art. 1 w pkt 25, w art. 33 w § 10 skreśla się wyrazy "w miarę możliwości";
- 11) w art. 1 w pkt 25, w art. 34 we wprowadzeniu do wyliczenia wyraz "ponadto" zastępuje się wyrazami "w szczególności";
- 12) w art. 1 w pkt 26 w lit. c, w § 7 skreśla się wyrazy "art. 30 § 1,";
- 13) w art. 1 w pkt 26 w lit. d, w § 8d po wyrazie "pozostałych" dodaje się wyraz "wybranych";
- 14) w art. 1 w pkt 26 w lit. e, w § 9 skreśla się wyrazy "w miarę możliwości,";
- 15) w art. 1:
 - a) w pkt 26 w lit. c, w § 7 wyrazy "art. 33 § 7 i art. 36 pkt 1 i 2" zastępuje się wyrazami "art. 24 § 1, art. 33 § 7 i art. 58 § 2",
 - b) w pkt 27, art. 36 otrzymuje brzmienie:

"Art. 36. Zgromadzenie ogólne sędziów okręgu realizuje zadania określone w ustawach, a ponadto wysłuchuje informacji prezesa sądu okręgowego o działalności sądów oraz wyraża opinię w tym zakresie.";
- 16) w art. 1 w pkt 28, w art. 36a:
 - a) skreśla się § 4,
 - b) w § 5 wyrazy "§ 4" zastępuje się wyrazami "art. 25 § 1";

- 17) w art. 1 w pkt 30, w art. 37 w § 4 wyrazy ", niezwłocznie po powzięciu wiadomości o uchybieniu, nie później niż w terminie trzydziestu dni" zastępuje się wyrazami "niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie trzydziestu dni od dnia powzięcia wiadomości o uchybieniu";
- 18) w art. 1 w pkt 30, w art. 37 w § 6 i 7 po wyrazach "art. 67" dodaje się wyrazy "§ 1";
- 19) w art. 1 w pkt 31:
 - a) w art. 37b § 3 otrzymuje brzmienie:

"§ 3. Prezes sądu apelacyjnego, w ramach wewnętrznego nadzoru administracyjnego:

 - 1) ustala kierunki wewnętrznego nadzoru administracyjnego wykonywanego przez prezesów sądów działających na obszarze apelacji,
 - 2) koordynuje czynności z zakresu wewnętrznego nadzoru administracyjnego wykonywanego przez prezesów sądów działających na obszarze apelacji,
 - 3) kontroluje wykonywanie obowiązków nadzorczych przez prezesów sądów działających na obszarze apelacji oraz wydaje stosowne zarządzenia.",
 - b) w art. 37g § 1 otrzymuje brzmienie:

"§ 1. Minister Sprawiedliwości, w ramach zewnętrznego nadzoru administracyjnego:

 - 1) analizuje informacje roczne o działalności sądów, o których mowa w art. 37h § 1,
 - 2) ustala ogólne kierunki wewnętrznego nadzoru administracyjnego, wykonywanego przez prezesów sądów apelacyjnych,
 - 3) kontroluje wykonywanie obowiązków nadzorczych przez prezesów sądów apelacyjnych oraz wydaje stosowne zarządzenia.";
- 20) w art. 1 w pkt 31, w art. 37h w § 1 wyraz "następnego" zastępuje się wyrazem "każdego";
- 21) w art. 1 w pkt 31, w art. 37h w § 3 i 4 wyraz "sprawozdania" zastępuje się wyrazem "informacji";

- 22) w art. 1 w pkt 33 w lit. b, w § 3 wyrazy "W przypadku wytknięcia uchybienia do" zastępuje się wyrazem "Do";
- 23) w art. 1 w pkt 33 w lit. b, w § 4 po wyrazach "art. 67" dodaje się wyrazy "§ 1";
- 24) w art. 1 w pkt 34:
a) w tytule rozdziału 5a wyraz "rozpoznawania" zastępuje się wyrazem "rozpatrywania",
b) w art. 41b:
- w § 3 wyraz "rozpoznania" zastępuje się wyrazem "rozpatrzenia",
- § 4 otrzymuje brzmienie:
"§ 4. Prezes sądu apelacyjnego, w terminie do końca kwietnia każdego roku, informuje Ministra Sprawiedliwości o nieprawidłowościach stwierdzonych w wyniku rozpatrzenia skarg przez prezesów sądów działających na obszarze apelacji.";
- 25) w art. 1 w pkt 34, art. 41e otrzymuje brzmienie:
"Art. 41e. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb i organizację przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków, dotyczących działalności sądów, mając na względzie konieczność zapewnienia realizacji prawa do składania skarg i wniosków oraz rzetelności i wszechstronności ich rozpatrywania.";
- 26) w art. 1 w pkt 39 w lit. a, w § 1e skreśla się wyrazy "w polskiej szkole wyższej, w Polskiej Akademii Nauk, w instytucie naukowo-badawczym lub innej placówce naukowej";
- 27) w art. 1 w pkt 40, w art. 57b w § 1 po wyrazach "art. 106a" dodaje się wyrazy "§ 2 i 4";
- 28) w art. 1 w pkt 40, w art. 57b w § 3 wyrazy "o wolnym stanowisku sędziowskim" zastępuje się wyrazami "na wolne stanowisko sędziowskie";

- 29) w art. 1 w pkt 40, w art. 57d w § 3 po wyrazie "był" dodaje się wyrazy "lub jest";
- 30) w art. 1 w pkt 40, w art. 57f w § 3 wyrazy "na odmowę dokonania wpisu lub odmowę" zastępuje się wyrazami "od odmowy dokonania wpisu lub odmowy";
- 31) w art. 1 w pkt 40, w art. 57f w § 7 po wyrazach "art. 44" dodaje się wyrazy "§ 2";
- 32) w art. 1 w pkt 40, w art. 57h skreśla się wyrazy "na wolne stanowisko sędziowskie";
- 33) w art. 1 w pkt 40, w art. 57i w § 1 skreśla się wyrazy ", w tym umiejętność współpracy, kulturę osobistą";
- 34) w art. 1 w pkt 40, w art. 57i w § 2 wyrazy "naukowo-badawczego" zastępuje się wyrazem "badawczego";
- 35) w art. 1:
- a) po pkt 42 dodaje się pkt ... w brzmieniu:
"...) w art. 61 w § 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
"3) pracował w polskiej szkole wyższej, w Polskiej Akademii Nauk, w instytucie badawczym lub innej placówce naukowej i ma tytuł naukowy profesora albo stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych,";"
- b) pkt 43 i 44 otrzymują brzmienie:
"43) w art. 63 w § 2 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:
"2) pracował w polskiej szkole wyższej, w Polskiej Akademii Nauk, w instytucie badawczym lub innej placówce naukowej i ma tytuł naukowy profesora albo stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych,
3) zajmował stanowisko sędziego sądu administracyjnego lub sędziego wojskowego sądu okręgowego.";
- 44) w art. 64 w § 2:
a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
"2) pracował w polskiej szkole wyższej, w Polskiej Akademii Nauk,

w instytucie badawczym lub innej placówce naukowej i ma tytuł naukowy profesora albo stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych,"

b) dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

"3) zajmował stanowisko sędziego sądu administracyjnego."";

36) w art. 1 w pkt 49 w lit. c, w § 2b skreśla się wyrazy ", z wyłączeniem Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury";

37) w art. 1 w pkt 49:

a) w lit. f, § 8 otrzymuje brzmienie:

"§ 8. Prezes sądu apelacyjnego może delegować sędziego sądu rejonowego, sędziego sądu okręgowego albo sędziego sądu apelacyjnego do pełnienia obowiązków sędziego w sądzie równorzędnym lub niższym na obszarze apelacji, po uzyskaniu zgody sędziego i kolegium sądu okręgowego właściwego ze względu na siedzibę sądu, do którego ma nastąpić delegowanie, na nieprzerwany okres, nie dłuższy jednak niż sześć miesięcy w ciągu roku."

b) w lit. g:

- w zdaniu wstępnym po wyrazach "§ 9" dodaje się wyrazy "i 10",

- § 9 otrzymuje brzmienie:

"§ 9. W szczególnie uzasadnionych wypadkach prezes sądu apelacyjnego może delegować sędziego sądu rejonowego albo sędziego sądu okręgowego do pełnienia obowiązków sędziego w sądzie wyższym, po uzyskaniu zgody sędziego i kolegium sądu, do którego ma nastąpić delegowanie, mając na względzie racjonalne wykorzystanie kadr oraz potrzeby wynikające z obciążenia zadaniami poszczególnych sądów działających na obszarze apelacji; łączny okres delegowania nie może przekroczyć 14 dni w ciągu roku."

- dodaje się § 10 w brzmieniu:

"§ 10. Aktu delegowania nie dołącza się do akt spraw sądowych."";

38) w art. 1 w pkt 55 w lit. a, w § 4 skreśla się wyrazy ", z zastrzeżeniem § 1 i 4a";

- 39) w art. 1 w pkt 58, w art. 105 § 3 otrzymuje brzmienie:
"§ 3. Powierzenie sędziemu w stanie spoczynku funkcji wizytatora oraz zgoda na pełnienie tej funkcji przez sędziego w stanie spoczynku mogą zostać cofnięte, z zachowaniem miesięcznego uprzedzenia.";
- 40) w art. 1 w pkt 59, w art. 106a w § 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
"Oceny pracy sędziego dokonuje się z punktu widzenia:";
- 41) w art. 1 w pkt 59, w art. 106a w § 2 w pkt 2 wyrazy "kultury urzędowania, obejmującej kulturę osobistą i kulturę organizacji pracy," zastępuje się wyrazami "kultury osobistej, kultury organizacji pracy";
- 42) w art. 1 w pkt 59, w art. 106a § 3 otrzymuje brzmienie:
"§ 3. Dziedzina, w której sędziowie są niezawiśli, nie wchodzi w zakres oceny pracy sędziego.";
- 43) w art. 1 w pkt 59, w art. 106c dodaje się § 5 w brzmieniu:
"§ 5. W przypadku sędziego pełniącego funkcję prezesa sądu czynności, o których mowa w § 1 i 4, dokonuje prezes sądu przełożonego. Uwagi, o których mowa w § 3, rozpatruje i dokonuje ostatecznego podsumowania wyników oceny pracy sędziego pełniącego funkcję:
1) prezesa sądu rejonowego – prezes przełożonego sądu apelacyjnego,
2) prezesa sądu okręgowego – prezes innego sądu apelacyjnego.";
- 44) w art. 1 w pkt 59, art. 106e otrzymuje brzmienie:
"Art. 106e. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa, określi, w drodze rozporządzenia:
1) uszczegółowienie kryteriów, o których mowa w art. 106a § 2 i 4, mając na względzie charakter powinności sędziowskich, rodzaje przydzielanych do rozpoznania spraw lub powierzanych zadań bądź funkcji,

- 2) szczegółowy sposób oceny pracy sędziego, w tym podsumowania jej wyników, mając na względzie konieczność sprawnego i rzetelnego dokonania oceny oraz dostosowania metodyki jej przeprowadzania do zakresu analizy pracy sędziego,
- 3) szczegółowy sposób opracowywania indywidualnego planu rozwoju zawodowego sędziego, mając na uwadze konieczność uwzględniania w takim planie indywidualnych predyspozycji sędziego, a także potrzeb wymiaru sprawiedliwości w zakresie stałego podnoszenia jakości wykonywania przez sędziów powierzonych im obowiązków.";

45) w art. 1 pkt 63 otrzymuje brzmienie:

"63) w art. 148:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

"§ 2. Referendarze i asystenci sędziów podlegają okresowym ocenom, obejmującym jakość i terminowość wykonywania zadań, kulturę urzędowania, efektywność wykorzystania czasu pracy oraz realizację doskonalenia zawodowego.",

b) po § 2 dodaje się § 2a i 2b w brzmieniu:

"§ 2a. Okresową ocenę sporządza się na piśmie i niezwłocznie zapoznaje z nią referendarza albo asystenta sędziego. Referendarz oraz asystent sędziego, w terminie siedmiu dni od zapoznania z oceną, ma prawo zgłosić sprzeciw do prezesa sądu. Sprzeciw rozpatruje się w terminie czternastu dni.

§ 2b. W razie uwzględnienia sprzeciwu okresową ocenę zmienia się albo sporządza się po raz drugi. Od oceny sporządzonej po raz drugi przysługuje sprzeciw na zasadach określonych w § 2a.",

c) § 3 otrzymuje brzmienie:

"§ 3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe kryteria oraz szczegółowy sposób dokonywania okresowych ocen referendarzy i asystentów sędziów, mając na uwadze konieczność dostosowania metodyki ich przeprowadzania do zakresu analizy i kryteriów wskazanych w § 2, oraz zapewnienia sprawnego i rzetelnego przeprowadzenia oceny."";

- 46) w art. 1:
- a) w pkt 65, art. 149a otrzymuje brzmienie:
- "Art. 149a. § 1. Nabór kandydatów organizuje się w drodze konkursu, który ma na celu wyłonienie kandydata o największej wiedzy i najwyższych umiejętnościach, predyspozycjach i zdolnościach ogólnych, niezbędnych do wykonywania obowiązków referendarza. Przepisy art. 155a § 2, 3 i 5 stosuje się odpowiednio.
- § 2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb przeprowadzania konkursu, o którym mowa w § 1, w szczególności skład komisji konkursowych oraz sposób i tryb ich działania, etapy i przebieg konkursu, a także zakres i sposób udostępniania informacji kandydatowi, mając na uwadze właściwy dobór kadry referendarzy w sądach.",
- b) w pkt 66 skreśla się lit. c;
- 47) w art. 1 w pkt 68 w lit. b, § 3 otrzymuje brzmienie:
- "§ 3. Przepisy art. 45 § 1, art. 82a, art. 87–89, art. 92 § 1 i 2, art. 93 oraz art. 97 § 1 i 2 stosuje się odpowiednio do referendarzy, z tym że urlopu, o którym mowa w art. 93, udziela prezes sądu apelacyjnego.";
- 48) w art. 1 w pkt 69 w lit. a, w § 1 po wyrazach "art. 149a" dodaje się wyrazy "§ 1";
- 49) w art. 1 w pkt 70:
- a) w zdaniu wstępnym skreśla się wyrazy "i art. 153c",
- b) skreśla się art. 153b,
- c) dotychczasowy art. 153c oznacza się jako art. 153b;
- 50) w art. 1 w pkt 72 po lit. a dodaje się lit. ... w brzmieniu:
- "...) uchyla się § 4,";
- 51) w art. 2 w pkt 1, w § 7c wyrazy "W przypadku wytknięcia uchybienia do" zastępuje się wyrazem "Do";

- 52) w art. 2 w pkt 2 w zdaniu wstępnym po wyrazach "w ust. 3" dodaje się dwukropek, pozostałą treść oznacza się jako lit. b i dodaje się lit. a w brzmieniu:
"a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
"1) osób, które pracowały w polskiej szkole wyższej, w Polskiej Akademii Nauk, w instytucie badawczym lub innej placówce naukowej i mają tytuł naukowy profesora albo stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych,";"
- 53) w art. 2 w pkt 5, w art. 14c w ust. 1 skreśla się wyrazy "występował przed sądem lub składał pisma procesowe,";
- 54) w art. 2 w pkt 5, w art. 14c w ust. 1 po wyrazie "których" dodaje się wyrazy "w okresie ostatnich trzech lat poprzedzających zgłoszenie";
- 55) w art. 2 w pkt 5, w art. 14c w ust. 5 skreśla się wyrazy "w polskiej szkole wyższej, w Polskiej Akademii Nauk, w instytucie naukowo-badawczym lub innej placówce naukowej";
- 56) w art. 2 w pkt 5, w art. 14c w ust. 7 w pkt 1 skreśla się wyrazy "pełnienia czynności lub";
- 57) w art. 2 w pkt 5, w art. 14c w ust. 8 skreśla się wyrazy "i 7";
- 58) w art. 2 w pkt 5, w art. 14c w ust. 9 po wyrazie "Generalnej" dodaje się wyrazy "Skarbu Państwa";
- 59) w art. 2 w pkt 5, w art. 14d w ust. 6 po wyrazie "wizytatorów" dodaje się wyrazy "lub innych prokuratorów";
- 60) w art. 2 w pkt 5:
a) w art. 14e w ust. 2,
b) w art. 14f w ust. 2,
c) w art. 14h w ust. 2 i 3
- wyraz "pięćdziesięciu" zastępuje się wyrazami "dwudziestu pięciu";

- 61) w art. 2 w pkt 5, w art. 14h w ust. 3 wyrazy "na odmowę dokonania wpisu lub odmowę" zastępuje się wyrazami "od odmowy dokonania wpisu lub odmowy";
- 62) w art. 2 w pkt 5, w art. 14h w ust. 7 po wyrazach "art. 44" dodaje się wyrazy "§ 2";
- 63) w art. 2 w pkt 5, art. 14i otrzymuje brzmienie:
"Art. 14i. Do oceny kandydata, który zajmuje stanowisko prezesa lub wiceprezesa Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, stosuje się odpowiednio, stosownie do zawodu wykonywanego przed powołaniem na to stanowisko, przepisy art. 14e–14h.";
- 64) w art. 2 w pkt 5, w art. 14j w ust. 1 skreśla się wyrazy ", kulturę osobistą";
- 65) w art. 2 w pkt 6, w art. 24c:
a) w ust. 1 po wyrazie "osobowej" dodaje się wyrazy "przez Krajową Radę Prokuratury",
b) w ust. 3 wyraz "Rady" zastępuje się wyrazami "Krajowej Rady Prokuratury";
- 66) w art. 2 w pkt 11, w ust. 1ka po wyrazach "art. 62a" dodaje się wyrazy "ust. 1";
- 67) w art. 2 w pkt 12, w art. 62e w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
"Okresowej oceny pracy prokuratora dokonuje się z punktu widzenia:";
- 68) w art. 2 w pkt 12, w art. 62e w ust. 2 w pkt 1 skreśla się wyraz "funkcjonalności,";
- 69) w art. 2 w pkt 12, art. 62j otrzymuje brzmienie:
"Art. 62j. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Prokuratora Generalnego, określi, w drodze rozporządzenia:
1) uszczegółowienie kryteriów, o których mowa w art. 62e ust. 2 i 3, mając na względzie charakter powinności prokuratorskich, rodzaje przydzielanych do rozpoznania spraw lub powierzanych zadań bądź

funkcji,

- 2) szczegółowy sposób oceny pracy prokuratora, w tym podsumowania jej wyników, mając na względzie konieczność sprawnego i rzetelnego przeprowadzenia oceny pracy prokuratora oraz dostosowania metodyki jej przeprowadzania do zakresu analizy pracy prokuratora,
- 3) szczegółowy sposób opracowywania indywidualnego planu rozwoju zawodowego prokuratora, mając na uwadze konieczność uwzględniania w takim planie indywidualnych predyspozycji prokuratora, a także potrzeb prokuratury w zakresie stałego podnoszenia jakości wykonywania przez prokuratorów powierzonych im obowiązków.";

- 70) w art. 2 w pkt 12, w art. 62l po wyrazie "Generalnej" dodaje się wyrazy ", prokuratorzy Naczelnej Prokuratury Wojskowej";
- 71) w art. 3, w § 1 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy "art. 41a–41e" zastępuje się wyrazami "art. 41a–41d";
- 72) w art. 3, w § 1 w pkt 1 skreśla się wyrazy "za pośrednictwem dyrektora departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4";
- 73) w art. 4:
 - a) przed pkt 1 dodaje się pkt ... w brzmieniu:

"...) po art. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu:
"Art. 1a. Ilekroć w ustawie jest mowa o dyrektorzem sądu, w przypadku sądów wojskowych należy przez to rozumieć prezesa wojskowego sądu okręgowego albo prezesa wojskowego sądu garnizonowego.";
 - b) w pkt 2, w ust. 2 skreśla się wyrazy ", o którym mowa w art. 5 pkt 1,";
- 74) w art. 4 w pkt 5:
 - a) w lit. a, w ust. 3 wyrazy "lub prokurator apelacyjny może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innym sądzie lub prokuraturze" zastępuje się wyrazami "może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innym sądzie",

- b) w lit. b, w ust. 5 skreśla się wyrazy ", a w prokuraturze zajmujący stanowiska: dyrektora finansowo-administracyjnego, głównego księgowego i audytora wewnętrznego";
- 75) w art. 7:
- a) w pkt 6, w ust. 1 skreśla się wyrazy "referendarza sądowego lub",
- b) w pkt 7, w art. 29a:
- w ust. 1 skreśla się wyrazy "referendarza sądowego lub" oraz wyrazy "tych stanowiskach" zastępuje się wyrazami "tym stanowisku",
 - ust. 5 otrzymuje brzmienie:
"5. Minister Sprawiedliwości określa corocznie, w drodze zarządzenia, liczbę wolnych stanowisk asystentów sędziów przeznaczonych dla osób, które ukończyły aplikację ogólną, uwzględniając zapotrzebowanie poszczególnych sądów na te stanowiska.";
- 76) w art. 11 w ust. 1 wyrazy "Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy kierownicy finansowi sądów rejonowych, liczący w dniu 1 stycznia 2013 r." zastępuje się wyrazami "Z dniem 1 stycznia 2013 r. kierownicy finansowi sądów rejonowych, liczących w tym dniu";
- 77) w art. 11:
- a) w ust. 2 wyraz "liczący" zastępuje się wyrazem "liczących",
- b) w ust. 9 "finansowych" zastępuje się wyrazem "finansowym";
- 78) w art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
"2. Z dniem poprzedzającym termin pierwszego posiedzenia zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji albo zgromadzenia przedstawicieli sędziów apelacji, jednak nie później niż z upływem 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, znosi się zgromadzenia ogólne sędziów sądu apelacyjnego.";
- 79) w art. 12 w ust. 4 po wyrazie "obecnych" dodaje się wyraz "wybranych";
- 80) w art. 13 skreśla się ust. 1;

81) art. 15 otrzymuje brzmienie:

"Art. 15. 1. Powoływanie na wolne stanowiska sędziowskie, o których obwieszczono przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, odbywa się na podstawie przepisów dotychczasowych, z tym że po zniesieniu zgromadzeń ogólnych sędziów sądów apelacyjnych kandydatury na stanowiska sędziów sądów apelacyjnych oceniają zgromadzenia ogólne sędziów apelacji.

2. Oceny kwalifikacji asesorów sądowych, którzy zgłosili swoje kandydatury na wolne stanowiska sędziowskie albo wolne stanowiska prokuratorskie, o których obwieszczono po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, dokonuje się w trybie i na zasadach obowiązujących przy dokonywaniu oceny kwalifikacji kandydatów zajmujących stanowiska sędziów sądów powszechnych oraz przy uwzględnieniu przestrzegania dyscypliny pracy, doskonalenia sposobu wykonywania obowiązków i podnoszenia kwalifikacji, umiejętności współpracy, jak również predyspozycji osobowościowych do zawodu sędziego albo do zawodu prokuratora.";

82) w art. 20:

a) w ust. 2 skreśla się użyte dwukrotnie wyrazy "art. 67 § 2",

b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

"2a. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 67 § 2 zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie tego przepisu, nie dłużej jednak niż przez okres 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.";

83) w art. 20 w ust. 3 wyrazy "art. 150 § 5" zastępuje się wyrazami "art. 149a § 2".

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

Uzasadnienie

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 1 lipca 2011 r. ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw, postanowił wprowadzić do niej 83 poprawki.

Do najważniejszych poprawek Senatowi należą te, które dostosowują postanowienia zawarte w niektórych przepisach ustawy do wymogów konstytucyjnych. Taki charakter ma poprawka nr 36, która uwzględnia wypowiedź Trybunału Konstytucyjnego w sprawie o sygn. akt K 45/07 (wyrok z dnia 15 stycznia 2009 r.). Orzekając o niezgodności art. 77 § 1 pkt 1 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych z art. 10 ust. 1, art. 45 ust. 1 i art. 173 Konstytucji Trybunał przesądził, że łączenie przez sędziego funkcji orzekania z wykonywaniem czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości bądź też innej jednostce organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości lub przez niego nadzorowanej godzi w zasadę podziału i równowagi władzy, a także – wobec zacierania się różnicy między wykonywaniem wymiaru sprawiedliwości a pracą na rzecz władzy wykonawczej – narusza zasadę niezależności sądów. Ponadto sytuacja taka zdaniem Trybunału Konstytucyjnego rodzi uzasadnioną wątpliwość co do tego, czy sędzia wykonujący czynności w ramach systemu władzy wykonawczej jest rzeczywiście niezawisły. Warunek niezawisłości jest zaś jedną z cech konstrukcyjnych prawa do sądu, poręczonego na mocy art. 45 ust. 1 ustawy zasadniczej. Powyższe rozważania mają niewątpliwie znaczenie dla oceny rozwiązania przyjętego w art. 1 pkt 49 lit. c, w § 2 b, jako że stosownie do art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury Krajowa Szkoła jest jednostką nadzorowaną przez Ministra Sprawiedliwości. Wobec tego wyłączenie w przypadku Krajowej Szkoły zakazu łączenia funkcji orzeczniczej z wykonywaniem czynności administracyjnych (w odróżnieniu od samego prowadzenia zajęć szkoleniowych) musi być uznane za nieprawidłowe.

Jako niekonstytucyjne Senat ocenił również rozwiązanie, którego istotą jest zwolnienie absolwentów aplikacji ogólnej, tj. osób, które ukończyły pierwszy etap kształcenia w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, z obowiązku brania udziału w konkursie weryfikującym kwalifikacje kandydatów ubiegających się o powołanie na stanowisko referendarza sądowego (art. 1 pkt 70, w zakresie, w jakim dodaje do ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych przepis art. 153b, oraz art. 7 pkt 6 i 7, w części dotyczącej kwalifikowania aplikantów do zatrudnienia na stanowiskach referendarskich). Przedmiotowe rozwiązanie narusza art. 32 ust. 1 i art. 60 Konstytucji, albowiem skutkuje różnym traktowaniem podmiotów legitymujących się określoną wiedzą oraz kwalifikacjami, przy czym zróżnicowanie to nie znajduje żadnego

usprawiedliwienia z punktu widzenia pozostałych zasad, wartości czy norm konstytucyjnych. Skądinąd omawiane "uprzywilejowanie" osób, które ukończyły aplikację ogólną wywołuje zastrzeżenia z punktu widzenia kryterium racjonalności. Wypada zauważyć, że wykazując troskę – jak to wynika w szczególności z wytycznych zamieszczonych w art. 150 § 5 (a wedle poprawki nr 46 art. 149a § 2) – o zapewnienie należytego doboru kadry referendarzy w sądach, zarazem wyżej ceni wykształcenie, umiejętności oraz doświadczenie zawodowe tych osób, które odbyły zaledwie roczne szkolenie, niż kandydatów, którzy potwierdzili swe kompetencje pozytywnym wynikiem jednego z prawniczych egzaminów zawodowych, tzn. sędziowskiego, prokuratorskiego, notarialnego, adwokackiego albo radcowskiego. Można zresztą powiedzieć, że te pierwsze są już i tak traktowane w sposób preferencyjny, ponieważ mogą ubiegać się o zatrudnienie na stanowisku referendarza sądowego, mimo że nie przeszły pełnego szkolenia aplikacyjnego i nie muszą też wykazać się kilkuletnią pracą na stanowiskach (w zawodach) związanych z obsługą prawną (stosowaniem lub tworzeniem prawa), jak to jest w przypadku pozostałych kandydatów. Zważywszy więc powyższe Senat uchwalił poprawkę nr 49 oraz poprawkę nr 75.

Również wprowadzając poprawki nr 44 i 69 Senat kierował się standardami natury konstytucyjnej. W związku bowiem z zastrzeżeniami, jakie pod względem zgodności z art. 92 ust. 1 Konstytucji formułowane były pod adresem art. 106e i art. 62j, dodawanych w ustawie – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz w ustawie o prokuraturze, Senat zdecydował się na doprecyzowanie brzmienia tych przepisów. Jednocześnie poprawki te zostały powiązane ze zmianą brzmienia art. 106a § 2 (poprawka nr 40 i 41) oraz art. 62e ust. 2 (poprawka nr 67), gdyż w opinii Senatu niezbędne jest wyraźne wskazanie w ustawie podstawowych kryteriów, w oparciu o które ma być dokonywana ocena pracy sędziego i okresowa ocena prokuratora, a tym samym odróżnienie, z jednej strony, zakresu wspomnianych ocen, a z drugiej – kryteriów służących ich przeprowadzeniu (bezpośrednio wiąże się z tym poprawka nr 41, która ma na celu jednoznaczne zaliczenie kultury urzędowania do elementów poddawanych ocenie, czyli w istocie do elementów objętych jej zakresem przedmiotowym, w przeciwieństwie do kultury osobistej i kultury organizacji pracy, które winny być raczej pryzmatem, przez który ocenia się właśnie kulturę urzędowania). Według Senatu, przedmiotowe poprawki eliminują przede wszystkim zarzut niewłaściwego podziału na materię ustawową oraz tę, której uregulowanie powierza się organowi władzy wykonawczej, jak również zarzut odnoszący się do wadliwości wytycznych, którymi Minister Sprawiedliwości ma się kierować przy określeniu szczegółowego sposobu opracowania indywidualnych planów rozwoju zawodowego sędziego i prokuratora.

Podobna motywacja przyświecała decyzji o nadaniu nowego brzmienia przepisowi art. 41e, dodawanemu w ustawie – Prawo o ustroju sądów powszechnych (poprawka nr 25). Senat doszedł w tym przypadku do wniosku, że w drodze rozporządzenia powinien zostać określony "szczegółowy tryb", ponieważ ogólne kwestie związane z procedurą rozpatrywania skarg i wniosków będą unormowane na poziomie ustawowym (art. 41a-41d), a jedynie ich uszczegółowienie winno mieć miejsce w akcie rangi podustawowej. Zatem, w ocenie Senatu wskazane jest skorelowanie treści upoważnienia zamieszczonego w art. 41e z postanowieniami pozostałych przepisów rozdziału 5a.

Nieco odmienna intencja stała natomiast za uchwaleniem poprawki nr 45. Poprawka ta rozbudowuje regulacje ustawowe zarówno w zakresie sposobu dokonywania okresowych ocen referendarzy sądowych i asystentów sędziów, jak i możliwości oraz zasad kwestionowania tego typu ocen. Zdaniem Senatu dotychczasowe uregulowanie przyznające osobom poddanym ocenie prawo do zgłaszania swoich zastrzeżeń (powielone na gruncie art. 148 § 3 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych w brzmieniu nadawanym ustawą z dnia 1 lipca 2011 r.) uznać należy za niepoprawne z tego względu, że zostało ujęte w tej samej jednostce redakcyjnej co upoważnienie do wydania rozporządzenia precyzującego szczegółowe zasady (kryteria) i tryb (terminy, sposób) dokonywania okresowych ocen. Trudno zaś zaliczyć postanowienie wskazujące na możliwość kwestionowania oceny do określenia "zakresu spraw przekazanych do uregulowania" czy też "wytycznych dotyczących treści aktu". Jest to raczej "samodzielna myśl", która zgodnie z Zasadami techniki prawodawczej (por. § 55 ust. 1 i 4) powinna być wyrażona w odrębnym artykule tudzież paragrafie. Ponadto proponowane dookreślenie procedury dokonywania okresowych ocen referendarzy sądowych i asystentów sędziów buduje również odpowiednią relację między ustawą a rozporządzeniem, które ma być wydane w celu jej wykonania.

Senat uznał także za konieczne wprowadzenie szeregu poprawek, które uzupełniają luki w regulacjach objętych ustawą. Dotyczy to po pierwsze poprawki nr 43, która sprowadza się do dodania w art. 106c (art. 1 pkt 59 ustawy) jednostki redakcyjnej wskazującej organy właściwe do dokonania czynności polegających na zapoznaniu sędziego pełniącego funkcję prezesa z wynikami oceny jego pracy, podsumowaniu tychże wyników oraz opracowaniu dla takiego sędziego indywidualnego planu rozwoju zawodowego, jak również do rozpatrzenia uwag zgłoszonych przez sędziego w omawianym przypadku i dokonania tzw. ostatecznego podsumowania wyników oceny pracy sędziego. Uregulowanie tych kwestii jest bez wątpienia celowe, skoro zgodnie z art. 106g tylko prezesi sądów apelacyjnych nie będą podlegać ocenie, a przy tym wszystkie wymienione zadania w stosunku do sędziów sądów rejonowych, sędziów

sądów okręgowych oraz sędziów sądów apelacyjnych mają wykonywać prezesi tychże sądów bądź innych sądów apelacyjnych (art. 106c § 1, 3 i 4).

Poprawką o analogicznym charakterze jest poprawka nr 73, która uwzględnia fakt, że ustawa z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury normuje także kwestie związane m.in. z zatrudnianiem, stażem urzędniczym oraz rozwiązywaniem stosunków pracy w wojskowych sądach okręgowych oraz wojskowych sądach garnizonowych (por. art. 5 pkt 3a i 4). Dlatego niewystarczające według Senatu byłoby samo zastąpienie wyrazu "prezes", użytego w powołanej ustawie w różnych przypadkach, odpowiednio odmienionymi wyrazami "dyrektor sądu". Taki zabieg skutkowałby bowiem powstaniem luki prawnej, jeżeli chodzi o określenie organu powołanego do sprawowania nadzoru służbowego i wykonywania czynności z zakresu prawa pracy w stosunku do urzędników oraz innych pracowników zatrudnionych w wyżej wymienionych sądach.

Uzupełnieniu luki powstającej na gruncie nowych uregulowań odnoszących się do kolegiów sądów apelacyjnych oraz kolegiów sądów okręgowych (patrz odesłanie zawarte w nowelizowanym art. 30 § 2 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych) ma służyć również poprawka nr 3, która zmierza do stworzenia uniwersalnej reguły pozwalającej na ustalenie wyniku głosowania nad uchwałą kolegium w razie równego rozkładu głosów. Znajdzie więc ona zastosowanie nie tylko wtedy, gdy w głosowaniu nie będzie brał udziału prezes sądu, lecz i wówczas, gdy uchwała będzie podejmowana w pełnym, odpowiednio sześć- i dziewięcio-osobowym, składzie.

Z kolei za niekonsekwentne i w tym sensie niepełne uznać trzeba wyliczenie zawarte w art. 2 w pkt 12, w art. 62l. Zdaniem Senatu okresowym ocenom nie powinni podlegać także prokuratorzy Naczelnej Prokuratury Wojskowej jako jednostki usytuowanej na najwyższym szczeblu w pionie wojskowym, tak jak to ma miejsce w przypadku prokuratorów Prokuratury Generalnej, tj. tej, która zajmuje najwyższą pozycję w pionie tworzonym przez powszechne jednostki organizacyjne (zob. art. 6 ust. 1 i 2 ustawy o prokuraturze). Mając to na uwadze, Senat zdecydował się na wprowadzenie poprawki nr 70.

Pozostałe poprawki mają charakter redakcyjny, terminologiczny, systematyzacyjny, doprecyzowujący albo zmierzają do zapewnienia ustawie wewnętrznej spójności. Do grupy tych pierwszych należą poprawki korygujące błędy językowe (składniowe, fleksyjne) oraz logiczne, jak również poprawki usuwające zbędne wyrażenia lub fragmenty przepisów. Są to poprawki nr: 1, 8, 10, 14, 22, 26, 28, 30, 32, 39, 42, 51, 55, 61 oraz 77. Uchwalając natomiast poprawki nr 4 i 5, Senat miał na względzie okoliczność, że katalogi zadań zamieszczone w art. 1 w pkt 18 (art. 29 § 1) oraz w pkt 20 (art. 31 § 1) dopełniają regulację w zakresie zadań

powierzonych kolegiom sądów apelacyjnych i sądów okręgowych (co wynika z posłużenia się przez ustawodawcę wyrazem "ponadto"), a zatem nie powinny obejmować tych zadań, które statuuja już inne przepisy (por. np. dodawane przepisy art. 22a § 1, art. 57a § 9 oraz art. 11 § 3 w nowym brzmieniu i dodawany w tymże art. 11 § 3a). Podobnie ma się rzecz z poprawką nr 15, przy czym w tym wypadku niezbędna była także modyfikacja odesłania zawartego w innej jednostce redakcyjnej. Z kolei poprawka nr 11 nadaje wyliczeniu z art. 34 (art. 1 pkt 25) właściwy mu, mianowicie: przykładowy charakter. Poza tym Senat przyjął poprawki, które usuwają te jednostki redakcyjne lub fragmenty przepisów, które powtarzają normy wyrażone w innych miejscach. Dotyczy to poprawki nr 12 (patrz art. 30 § 2 w zw. z art. 28 § 1), nr 16 (art. 36a § 3 w zw. z art. 25 § 1), nr 33 (zob. np. 57e § 1), nr 50 (por. § 2a dodawany w art. 155), nr 56 (w zakresie "pełnienia czynności" powtórzenie treści normatywnej objętej art. 14c ust. 6, gdyż w istocie wyrażenie to odnosi się do czynności administracyjnych), nr 64, nr 74 (patrz art. 11b ust. 3 i 5 ustawy o pracownikach sądów i prokuratury) oraz nr 80 (w przypadku tej ostatniej chodzi o wyeliminowanie jednostki redakcyjnej, którą – w świetle art. 187 ust. 3 Konstytucji – można uznać co najwyżej za swego rodzaju "wyjaśnienie"; zob. też art. 50 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa). Poprawką o charakterze redakcyjnym jest również poprawka nr 17.

Co się tyczy zaś poprawek terminologicznych, to Senat uwzględnił w szczególności, że z dniem 1 października 2010 r. instytuty naukowo-badawcze zostały przekształcone w instytuty badawcze. Odpowiedniej korekcie poddany został zatem przepis ustawy uchwalonej przez Sejm (poprawka 34), a ponadto zdecydowano się na dokonanie koniecznych zmian zarówno w ustawie – Prawo o ustroju sądów powszechnych, jak i w ustawie o prokuraturze (poprawki nr 35 i 52). Także dbałością o spójność terminologiczną w ustawie nowelizowanej na mocy art. 1, w tym o spójność w zakresie określenia terminów (tak pod względem ich długości, jak i sposobu ujęcia w poszczególnych przepisach) kierowano się w przypadku poprawek nr: 2 (por. art. 23 § 5 w nowym brzmieniu), 6, 20, 21 oraz 24. Jednocześnie w trzech przepisach dodawanych w ustawie o prokuraturze odpowiednio uzupełniono nazwy organów – poprawki nr 58 i 63 (za sprawą tej drugiej skorygowano również nieprawidłowe odesłanie i usunięto zbędne wyrażenie) oraz poprawka nr 65. Wśród poprawek o charakterze terminologicznym sytuuje się również poprawka nr 7 dotycząca art. 32a § 1 pkt 2 (art. 1 pkt 23 lit. a). W opinii Senatu sformułowanie warunku posiadania stosownego wykształcenia przez odwołanie się do "kwalifikacji drugiego stopnia" nie jest zabiegiem celowym, skoro ustawodawca czyni to wyłącznie na gruncie nowelizowanego przepisu, podczas gdy pozostałe przepisy ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych wciąż formułować będą wymóg legitymowania się

tytułem zawodowym magistra (tak przykładowo art. 61 § 1 pkt 3). Dodatkowo warto podnieść, iż termin "kwalifikacje drugiego stopnia" wprowadzony został w ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym w związku reformą modelu kształcenia w szkołach wyższych i niejako na jej użytek. Nie ma to jednak wpływu na rodzaj tytułu, który uzyskują absolwenci tzw. studiów drugiego stopnia bądź też jednolitych studiów magisterskich.

Zdaniem Senatu korekty wymagały również przepisy art. 37b § 3 i 37g § 1 (art. 1 pkt 31 ustawy). Użyta w tym wypadku terminologia wywoływała zastrzeżenia pod względem swej poprawności. Nade wszystko nie sposób zaliczyć zadań polegających na "ustalaniu kierunków" i "koordynowaniu czynności" do "czynności z zakresu nadzoru". Niezależnie od tego niejasna była relacja postanowień art. 37b § 3 pkt 1 oraz art. 37g § 1 pkt 2. W konsekwencji więc Senat nadał nowe brzmienie przywołanym przepisom (poprawka nr 19).

Poprawka 46 ma na celu zapewnienie właściwej kolejności jednostek redakcyjnych dodawanych w ustawie – Prawo o ustroju sądów powszechnych. W ocenie Senatu upoważnienie do wydania rozporządzenia określającego "sposób i tryb przeprowadzania konkursu, o którym mowa w art. 149a" powinno się znajdować bezpośrednio po przepisie stanowiącym podstawę przeprowadzania konkursów na stanowiska referendarskie, a nie po przepisach, które dotyczą kwestii związanych z mianowaniem na stanowisko referendarza sądowego i jego objęciem, a także awansu zawodowego oraz rozwiązywania stosunku pracy z referendarzami (art. 150). Z omawianą poprawką łączą się poprawki nr 48 i 83.

Część poprawek doprecyzowuje albo koryguje odesłania zawarte w ustawie (poprawki nr: 18, 23, 27, 31, 57, 62, 66, 71). Poza tym można wyróżnić poprawki uściślające, a w tym zwłaszcza te, które uwzględniają fakt, iż jedynie w przypadku niektórych członków zgromadzeń ogólnych sędziów apelacji oraz zgromadzeń ogólnych sędziów okręgu (czy też – odpowiednio – zgromadzeń przedstawicieli sędziów apelacji oraz zgromadzeń przedstawicieli sędziów okręgu) można będzie mówić o sprawowaniu mandatu przez okres kadencji (poprawki 9 i 13). Tak samo przedstawia się uzasadnienie poprawek nr 78 i 79 uchwalonych do art. 12 ust. 2 i 4 ustawy.

Korygujący charakter ma również poprawka 82, której przyjęcie podyktowane było tym, że wbrew sformułowaniu użytemu w art. 20 ust. 2 ustawa nie nadaje nowego brzmienia art. 67 § 2 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych. Zmianie ulega jednak przepis art. 67 § 1, co skądinąd ma wpływ na zakres spraw przekazanych Ministrowi Sprawiedliwości do uregulowania w akcie wykonawczym. W związku z tym, dla uniknięcia wątpliwości co do dalszego obowiązywania rozporządzenia z dnia 1 marca 2002 r. w sprawie wzoru wykazów

służbowych dla sędziów sądów powszechnych oraz sposobu ich prowadzenia, Senat postanowił dodać w osobnej jednostce redakcyjnej postanowienie wyraźnie normujące tę kwestię. Oprócz tego za niezbędne uznano poprawki eliminujące odesłania zamieszczone w art. 1 pkt 55 lit a, w § 4 oraz w art. 15 ust. 1 (poprawki nr 38 i 81). Jeżeli chodzi o to pierwsze, to było ono nieprawidłowe, jako że w art. 100 § 1 oraz w dodawanym § 4a mowa jest o "przeniesieniu", a nie o "przejściu" sędziego w stan spoczynku, jak w przypadku nowelizowanego paragrafu 4. Na marginesie wypada dodać, że zastąpienie usuwanego odesłania odrębną regulacją nie jest konieczne, gdyż jego brak nie pociąga za sobą żadnych problemów interpretacyjnych – już samo brzmienie § 4a, a ponadto także systematyka analizowanych przepisów, pozwalają na określenie, kiedy sędziemu przenoszonemu w stan spoczynku z powodu zmiany ustroju sądów lub zmiany granic okręgów sądowych przysługuje jednorazowa odprawa. Z kolei odesłanie zawarte w art. 15 ust. 1 mogło stać się źródłem wątpliwości odnośnie do intencji ustawodawcy. Senat zmodyfikował przy tym treść przywołanego przepisu ze względu na nieprawidłowo użyty termin "kadencja" (patrz uwaga przedstawiona wyżej) oraz zastosowanie czasownika "przedstawia" zamiast "ocenia" (zob. art. 58 § 2 ustawy zmienianej w art. 1). Jednocześnie uzupełnione zostało postanowienie art. 15 ust. 2, dzięki czemu uregulowanie sytuacji asesorów sądowych będzie wyczerpujące także z punktu widzenia jednostek redakcyjnych, które dodaje się w ustawie o prokuraturze.

Do uściślających należy zaliczyć poprawki nr: 29, 47, 53, 54 oraz 59. Wprowadzenie tej ostatniej jest wynikiem troski o dostateczną liczebność kadry wizytatorów w prokuraturze i o odpowiednią sprawność postępowania konkursowego. Usprawnieniu procesu oceny kwalifikacji kandydatów na stanowiska prokuratorskie ma służyć również zmniejszenie ilości dokumentów podlegających badaniu zgodnie z nowymi przepisami (poprawka nr 60). Celem poprawki nr 68 jest natomiast wyłączenie kryterium funkcjonalności jako nieadekwatnego dla okresowej oceny prokuratora.

Poprawka 37 wprowadza dodatkową podstawę delegowania sędziego sądu rejonowego oraz sędziego sądu okręgowego. Istotą tej propozycji jest wyposażanie organów sprawujących tzw. wewnętrzny nadzór administracyjny, jakimi są prezesi sądów apelacyjnych, w instrument, który pozwoli im na reagowanie w tych wypadkach, w których zagrożone będzie funkcjonowanie określonego sądu, czy to okręgowego, czy też apelacyjnego. Okres takiego delegowania miałby być jednak stosunkowo krótki (zaledwie 14 dni w ciągu roku, w odróżnieniu od 6 miesięcy, o których jest mowa w art. 77 § 8 w nowym brzmieniu), przy czym zasadne jest zdaniem Senatu pominięcie w opisywanym przypadku wymogu ciągłości pełnienia funkcji w sądzie, do którego nastąpiło delegowanie.

Poprawka nr 72 antycypuje z kolei planowaną nowelizację ustawy – Prawo o ustroju sądów, sprowadzającą się do zniesienia specjalnego departamentu, utworzonego w Ministerstwie Sprawiedliwości do spraw nadzoru administracyjnego nad sądami wojskowymi.

Senat uchwalił też poprawkę korygującą pierwszy z terminów określonych w art. 11 ust. 1. Pozostawienie w tym miejscu terminu nawiązującego do daty wejścia ustawy w życie skutkowałoby bowiem chaosem z uwagi na to, że uregulowania dotyczące dyrektorów sądów (i co się z tym wiąże – zniesienie organów, jakimi w sądach rejonowych są kierownicy finansowi) zaczną obowiązywać dopiero z dniem 1 stycznia 2013 r. (por. art. 25 pkt 2; wskazuje na to zresztą pośrednio także drugi termin przewidziany w art. 11 ust. 1).